

Brutalizarea în epoca internetului

Un studiu de caz despre brutalizare în școală

Descrierea faptică a scenariului

În anul școlar anterior și în cel curent, s-a înregistrat un caz de brutalizare în contextul epocii internetului.

Băiatul, în vârstă de 14 ani, are o deficiență de auz, mai mare de 80 db, iar limbajul, dacă nu este indus de emoție, nu se produce.

După anii de liceu în ciclul inferior, conform echipei de doctori, care l-au monitorizat și în ciclul școlar anterior, băiatul s-a înscris în primul an de liceu, nivel superior, la cursul de recepționar de hotel.

La începutul anului școlar, situația acestui elev cu handicap este prezentată prin intermediul rapoartelor și documentelor de monitorizare folosite de echipa de cadre didactice care predau la clasa și de către alte persoane interesate din școală.

Profesorii clasei, directorul, psihologul, asociațiile de voluntari, echipa clinică medicală, așa cum cere legea, pregătesc un raport cu scopul de a prezenta situația generală a elevului.

În timpul anului școlar, începând cu primele luni, s-a derulat un eveniment cumplit. S-a folosit, în mod repetat, telefonul mobil pentru a accesa diverse site-uri și a arăta elevului fotografii pornografice cu fete și a-i spune că el nu va putea niciodată să aspire să aibă o asemenea față doar din cauza handicapului lui.

Colegii de clasă adăugau că, în cel mai fericit caz, ar putea să sperie să aibă o față cu un handicap intelectual sever.

Atitudinea și comportamentul elevului protagonist

Elevul se află în primul an din ciclul superior și s-a evidențiat printr-o problemă de tip comportamental, la nivelul clasei. În primele luni ale anului școlar, nevoile sale speciale s-au transformat în pretext al colegilor pentru a-l brutaliza.

Băiatul, bucurându-se de mai multă libertate decât pe parcursul ciclului gimnazial încearcă, în manieră proprie, să se integreze în grup, adoptând comportamente negative față de cei din preajma sa, în special față de fete.

Băiatul adeseori jigneste colegii care, deși obișnuiți să folosească un limbaj obscen, auzind aceleași cuvinte rostite de acest elev, l-au perceput cu mai multă intensitate.

Băieții din preajma sa au încurajat aceste comportamente față de fetele din clasă pentru ca apoi să intervină cu acțiuni severe împotriva lui, adeseori, denunțând comportamentul său.

Atitudinea și comportamentul colegilor de clasă

Colectivul are 27 de elevi dintre care 6 elevi de origine străină și un elev cu certificat de handicap. Chiar de la începutul anului școlar, profesorii încearcă să combată anumite aspecte referitoare la comportamentele neadecvate. Consiliul clasei aprobă un număr de sancțiuni disciplinare pentru acte verbale neadecvate și jigniri repetate, dar situația nu se schimbă prea mult.

Project Number 531028-LLP-1-2012-1-IT-KA4-KA4MP

La finalul anului școlar, colectivul de elevi s-a comasat cu un alt colectiv ca urmare a nepromovării sau retragerii unui număr mare de elevi, iar situația este foarte diferită: colegii au o atitudine diferită și sunt solidari cu el, încearcă să îi înțeleagă limbajul și să medieze nevoile sale.

Atitudinea și comportamentul profesorilor

Referitor la comportamentul elevului, profesorii clasei plănuiesc să activeze strategii comune și omogene, dar acest lucru nu este totdeauna posibil. Echipa de profesori a clasei, prin intermediul dirigintelui, poate doar recomanda cunoașterea mai bună a aspectelor principale ale situației. Profesorii încearcă să implice în aceasă etapă de identificare și diferite alte părți interesate, directorul și asistenții sociali, dar acest lucru nu este totdeauna posibil, din cauza dificultăților de dialog între diferiții actori și din cauza lipsei resurselor financiare și umane.

Profesorii nu sunt complet la curent cu aceste acțiuni, ei obțin informații adeseori doar prin puținii colegi de clasă ce nu sunt implicați în aceste acțiuni, și cu multe dificultăți de relaționare.

Atitudinea și comportamentul părinților

În acest caz, școala încearcă să evalueze modul de abordare al părinților, dar nu este totdeauna ușor de stabilit un contact mai deosebit cu familiile.

Fiecare pas nou ar trebui împărțit cu familia, dar nu este posibilă organizarea unor ședințe regulate sau speciale. Familia elevului poate că este conștientă de situație, i se solicită adeseori informații, dar adeseori aceasta ascunde sau omite anumite detalii utile pentru înțelegerea problemei. Părinții au observat ce se întâmplă, dar nu pot schimba situația, prin urmare, ei solicită ajutorul școlii, în principal, prin informații și ședințe.

Atitudinea și comportamentul directorului școlii

Directorul încearcă să monitorizeze cazul prin colaboratorii săi și prin contact direct cu părțile implicate, dar nu cunoaște totdeauna situația.

Directorul, de fapt, poate cunoaște problemele doar prin intermediul grupurilor de lucru din școală destinate celor cu deficiențe, celor aflați în situație de risc, sau celor brutalizați. Așadar, uneori, comunicarea între toți acești actori nu este eficientă.

Directorul, pe parcursul perioadei școlare dar și în afara acesteia, încearcă să dezvolte o relație de comunicare cu familia. Când este necesar, au loc întrevederi individuale, dar nu este totdeauna posibil să contacteze familia în vederea participării la o întâlnire individuală. Deci, relația cu familia constă în comunicarea deciziilor sau a acțiunilor formale de către școală.

Atitudinea și comportamentul altor actori

Ceilalți actori implicați sunt, în special, asistenții sociali, asociațiile de voluntari care cooperează, în mod normal cu școala. Psihologul și echipa clinică medicală își desfășoară activitatea în cadrul școlii. Ei cooperează cu profesorii și familia pentru a monitoriza evoluția problemelor, dar, în mod normal, ei tind să-și exercite rolul în manieră individuală, deci nu sunt implicați, în mod deosebit, în acest caz.